

4 NIEDZIELA ZWYKŁA – 1 LUTEGO 2026

Kliknij obraz powyżej

- ✠ **1 lutego** – 11:00 – intencja: śp Jan i Maria Długopolscy (rodzice); Jan (brat) oraz wszyscy zmarli członkowie rodziny, zamówiona przez rodzinę Tryba.

- ✠ **Celebrans:** ks. J. Vano.

- ✠ **MARGARETKA** – Modlimy się za kapłanów: Ks. Biskupa D. Miehm, Ks. Proboszcza J. Vano, Ks. S. DeCarlo, Ks. St. Witczaka, Ks. P. Seabrook i Ks. L. Lapinid. Pamiętajmy o naszych duszpasterzach.

- ✠ **OŚWIADCZENIE PAPIEŻA LEONA** w sprawie ludobójstwa w Gazie. Tekst po angielsku [TUTAJ](#)

- ✠ **PONAWIAMY APEL O WSPARCIE NASZEGO KONTA OPERACYJNEGO!** Potrzebujemy większego wsparcia aby wyjść z obecnej trudnej sytuacji finansowej ([patrz apel na stronie parafii](#)). Deficyt powoduje niemożność płatności bieżących rachunków. Liczymy na wasze dalsze wsparcie!

- ✠ Módlmy się za chorych, cierpiących, za służbę zdrowia. Prośmy o Miłosierdzie Boże nad światem, o nawrócenie grzeszników. Szczególnie gorąco módlmy się o potępienie i zaprzestanie ludobójstwa w Gazie, zakończenie działań wojennych na świecie, przywrócenie swobód i wolności oraz zniesienie WSZYSTKICH restrykcji kowidowych i przyjęcie do pracy bezpodstawnie zwolnionych.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 1 lutego - św. Brygida z Kildare, dziewica
- 2 lutego - Ofiarowanie Pańskie
- 3 lutego - św. Błażej, biskup i męczennik; św. Oskar, biskup
- 4 lutego - św. Andrzej, biskup; św. Joanna de Valois; św. Weronika
- 5 lutego - św. Agata, dziewica i męczennica
- 6 lutego - święci męczennicy Paweł Mika i Towarzysze; św. Dorota, dziewica i męczennica
- 7 lutego - św. Ryszard, król; św. Teodor, żołnierz, męczennik

Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, upodobał sobie w tym, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chelpiło przed obliczem Boga. (1 Kor 1, 28-29) (Kliknij obraz obok)

W dzisiejszej Ewangelii słyszymy część **nauczania Jezusa**, którą możemy śmiało nazwać jedną z **najważniejszych katechez, jakie wygłosił**. Jest to nauka o tym, co znaczy być błogosławionym. W Starym Testamencie „błogosławiony” to człowiek znajdujący się w stanie szczęśliwości. Nie odnosi się tego określenia do Boga, lecz zawsze do ludzi. Jednak szczęście, o którym mówi Jezus, jest czymś więcej niż stanem zależnym od zewnętrznych okoliczności. Jest to wewnętrzna postawa, która motywuje do życia i podejmowania właściwych decyzji, nawet wtedy, gdy okoliczności zewnętrzne nie są sprzyjające.

Wielu ludzi nie jest w stanie tego zrozumieć. Jak bowiem ktoś ubogi, smutny, cichy, łaknący sprawiedliwości, miłosierny, czystego serca czy wprowadzający pokój może uważać się za szczęśliwego? Szczęście według mentalności tego świata polega na posiadaniu bogactwa, na życiu bez zmartwień i trosk doczesnych, to wolność od wszelkich ograniczających zasad, a także życie według logiki „oko za oko, ząb za ząb”. Przejawem tak rozumianego szczęścia bywa „wolna miłość”, nieskrępowana zasadami moralnymi w dziedzinie życia seksualnego. Wyrazem szczęścia jest demonstracja siły oraz dominacja nad słabszymi.

W nauczaniu o błogosławionych Jezus przełamuje te stereotypy. Pokazuje, że prawdziwe szczęście istnieje wtedy, gdy nie jest ono budowane kosztem cierpienia, poniżania i niszczenia godności drugiego człowieka. Człowiekiem szczęśliwym jest ten, kto potrafi budować pokój i sprawiedliwość oraz okazywać miłosierdzie. Szczęście to umiejętność pocieszania smutnych i strapionych. Szczęście to radość życia z czystym sercem i prawym sumieniem. Człowiek szczęśliwy to ten, kto żyje z przekonaniem, że wysiłek i duchowa walka mają sens. Szczęście według nauczania Jezusa to także gotowość ponoszenia kosztów, takich jak obelgi, wyszydzanie, a nawet prześladowania ze względu na wiarę w Boga – ze względu na prawdę, dla której warto oddać życie.

W ostatnim zdaniu dzisiejszej katechezy **Jezus ukazuje motywację** tego wszystkiego, co możemy nazwać zabieganiem o szczęście: ***„Wielka jest wasza nagroda w niebie”***. Oznacza to, że szczęście mierzy się miarą wieczności, a nie tylko doczesnego zysku.

Taki styl życia jest możliwy dla kogoś, kto nie pokłada zaufania wyłącznie we własnych siłach, lecz pozwala się prowadzić Duchowi Świętemu. Dzisiejsza Ewangelia pokazuje nam, że szczęście nie zależy od tego, co mamy w szafie, jakim samochodem jeździmy czy jaki jest stan naszego konta w banku. Szczęście nie polega jedynie na tym, co możemy otrzymać i czym się nasycić. Jeśli chcemy być szczęśliwi, powinniśmy nauczyć się czynić dobro dla innych, nawet jeśli nie widzimy od razu efektów. Duch Święty działa jak chce, gdzie chce i kiedy chce; my oddajemy samych siebie, nie zamierzając oglądać widocznych rezultatów. To jest postawa człowieka żyjącego duchem błogosławieństw. Czyni on dobro ze względu na wartość, jaką jest dobro, a nie ze względu na oczekiwany zysk czy związaną z nim sławę. Kroczy drogą przebaczenia, żyje w prawdzie, aby budować sprawiedliwość. Troszczy się o czyste serce, by zachować prawe sumienie. Nie boi się krytyki ani prześladowań, ponieważ wie, że jego nagroda jest w niebie.

Powyższe fragmenty pochodzą z portalu Redemptorystów – po całość [kliknij tutaj](#)